

CURIERUL CREȘTIN

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI DE KOLOZSVÁR-CLUJ — SZAMOSUJVÁR-GHERLA

RUGĂCIUNE PENTRU PACE

*Venerați Frați și
Preaiubiți Fii!*

Ceasuri de îngrozitoare întunecare străbate omenirea cum nu s'a mai pomenit în lume. Praf și cenușă se alege din ceace mintea și străduința omenească a așezat, iar neamurile toate, cu trupurile zdrobite și sufletele sfâșiate se macină în chinuri fără nume într'o lume fără pace. Cutremurați privim înfricoșatul seceriș al morții.

Ceeace samănă omul, aceea va și secera. Semănătura păcatelor și a fărădelegilor fără număr, a rodit acest seceriș al morții. Războiu, moarte și prăpăd.

În ceasul tot mai încărcat al încercării, de pe culmea Vaticanului, din Scaunul lui Petru, pornește din nou cuvântul de chemare la rugăciune al Părintelui Creștinătății. Cărmaciul Corabiei mântuirii în continuă priveghere duce înainte strălucitoarea lucrare pentru pace. Pentru câștigarea harului dumnezeesc al păcii, cere rugăciunile tuturor. În primul rând, rugăciunile izvorite din sufletele nevinovate ale pruncilor scumpi sufletului Mântuitorului Isus. Aceștia sunt chemați să se așeze în fruntea mulțimilor nenumărate însetate de pace, pentru că ei sunt cei mai mari și cei mai puternici în împărăția iubirii și a păcii lui Dumnezeu.

Dăm aici în întregime scrisoarea caldă de chemare a Sfântului Părinte către Cardinalul Secretar de Stat, destinată lumii întregi, prin care se vestesc poporului rugăciuni obștești pentru mijlocirea păcii.

PAPA PIUS XII-lea

Iubitului Nostru Fiu LUDOVIC MAGLIONE, Cardinalul preot al Sfintei Biserici Romane, Secretar de Stat.

*Iubite Fiule al Nostru,
Salutare și Binecuvântare Apostolică.*

În fiecare an, decând aproape în întreagă lumea a izbucnit vâlvătaia îngrozitorului războiu, cu venirea lunei Maiu am îndemnat prin Tine pe toți creștinii și mai vărtos pe copilașii nevinovați, așa de scumpi Nouă, ca

printr'un sfânt și stăruitor val de rugăciune să înduplece pe Maica Domnului să obțină dela Dumnezeu pacea binecuvântată și însetată de toți. Cu toate că nu s'a potolit această luptă de reciprocă exterminare, care zdrobește armatele și prăbușește în cenușe pașnicele cetăți printr'un măcel de frate, nu trebuie să ne pierdem încrederea nici să contenim cu pioasele rugăciuni, ci din potrivă cu cât sporește mereu mormanul dureroaselor nevoi, cu cât mai amarnic clocotul dușmăniei înfierbântă sufletele atâtor, cu atât mai mult prin rugăciune și pocăință să alergăm la Dumnezeu, care singur poate să lumineze mințile atâțate de ură, să potolească vijelioasele valuri de dușmănie, și să adune toate neamurile la reșezarea păcii.

Totuși, cum bine știi Tu, nu este de ajuns ca prin cucerire să câștigăm milostivirea Atotputernicului Dumnezeu, nici nu este destul ca pe Preasfânta Maica lui Hristos și a noastră a tuturor cu stăruință să o chemăm ajutoare și protectoare, ci, fără îndoială altceva cere dela noi, dela toți, această înfiorătoare și îndelungată sfâșiere, care pare că zguduie temelii societății omenești și amenință să târască în cea mai adâncă prăpastie întreagă adunarea neamurilor.

În primul rând trebuie să cumpănească toți și să recunoască că acest războiu, care pare a fi cel mai mare dela întemeierea lumii, la urma urmei nu este altceva fără numai cea mai vrednică pedeapsă a călcării dumnezeieștii dreptăți. Într'adevăr, în acest veac al nostru, foarte adeseori, se poate vedea că judecata minții omenești, sumeșită de propriile sale puteri, tăgăduiește convenita supunere Veșnicului Dumnezeu și deaceia oamenii ori nu iau în seamă credința sfântă, ori cu totul o disprețuiesc; poruncile înțelepciunii evanghelice le resping ca niște lucruri învechite și nevrednice de un veac așa de înaintat, și apoi numai spre aceea se nizuiesc ca această trecătoare viață să fie copleșită de toată bunăstarea, bogăția și plăcerea, uitând cu totul de viața cea veșnică. Iar dacă se lapadă suprema și veșnica normă a poruncii și opreliștei lui Dumnezeu, ce altceva mai poate stăpâni moravurile individului și ale comunității? Ce altceva poate fi principiul și călauza societății omenești și ce o poate face sigură și statornică? Fără îndoială nimic; căci după lepădarea sfințeniei și a religiei urmează o turburare și o uriașe neorânduială a vieții" (Cic. De Nat. Deor., I, 2).

Prin urmare, dacă s'a rătăcit, să se apuce calea cea bună; dacă învățătura mincinoasă a amăgit și întunecat sufletul multora, trebuie împrăștiat întunerecul greșelii prin lumina adevărului; dacă înșfârșit nu puțini s'au scufundat din greu în lucrurile pământești, neluând în seamă datorințele sfinte ale virtuților creștinești și cultului dumnezeesc, trebuie să se reculeagă și mai înainte de toate să-și îndrepte puterile și să-și conducă faptele spre acele bunătăți cari sunt mai de seamă și cari privesc viața veșnică. Aceasta să fie tuturora ca o sfântă și comună strădanie, care se silește ca moravurile individului și ale comunității să fie în armonie cu poruncile lui Isus Hristos, care trebuie să se păzească cât mai bine în viața de toate zilele. Spre aceasta să se nizuiască toți, nu numai cei ce au la inimă propria lor mântuire, ci și cei ce doresc, ca în sfârșit, zorile păcii, a liniștei, și a bunei sporiri a neamului omenesc să strălucească iarăși.

Dacă toți împreună și unul fiecare în particular se vor nizui din răspuțeri să împlinescă acestea, atunci, negreșit, mai bine plăcute și mai bine primite se vor înălța rugăciunile noastre către Dumnezeu și către Preacurata Maica lui Hristos.

Așadar, însuflețiți de aceste mântuitoare sfaturi, în luna Maiu, închinată în chip deosebit Născătoarei de Dumnezeu, toți să alerge la icoana ei, și să nu ducă numai florile câmpului și ale grădinilor, nici numai rugăciunile și cererile lor, ci mai ales hotărîrea pentru o viață mai dreaptă, mai desăvârșită, decât care nimic nu poate fi mai bine primit înaintea dumnezeescului Mântuitor și înaintea Preacuratei Maicii lui.

În ultima lună a lui Octomvrie, Noi am oferit, am încredințat și am consfințit Neprihănitei Inimi a Fecioarei, Biserica sfântă, Trupul mistic a lui Isus Hristos sfâșiat de atâtea răni și împreună cu el întregă lumea aprinsă de vrăsmășie și mistuită de ceartă, ce își ispășește pedeapsa propriilor sale fărădelegi; și am aflat, cu cea mai mare mângâiere a sufletului Nostru, că acelaș act de cucernicie a fost repetat aproape pretutindena de către Episcopi de către slujitorii altarelor și de către mulțimea poporului dreptcredincios. Și dacă aproape toți creștinii mai mult decât cu bucurie s'au consfințit Neprihănitei Inimi a Fecioarei Maria, cu bunăvoință și cu statornicie trebuie să se conformeze aceleia, dacă într'adevăr doresc ca Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, binevoitoare, să primească rugăciunile lor. Așa cu grije și cu sfințenie conformați, nu numai aceia cari în floarea vârstei copilăriei strălucesc în nevinovăție și har, ci toți creștinii mai ales în luna Mai prin rugăciuni repetate și stăruitoare să cerșească ca în sufletele oamenilor, să se stingă dușmănia, să triumfeze și stăpânească dragostea frățească; ca patimile să facă loc virtuților; armele, dreptății; și neînfrânată teroare, judecării limpezi a minții; ca în cele din urmă liniște valurile acestei furtuni vâjeitoare, toate popoarele să se reîntoarcă la pace, la bună înțelegere la Hristos, care singur prin înalta și negreșelnica Sa învățătură poate să așeze temeliiile societății omenești sigure și nechimbăcioase, ca unul „care are cuvintele vieții de veci”. (Io. VI, 69).

Avem mare încredere în acest stăruitor val de rugăciune, și de aceea și în acest an, Iubite Fiule, Îți încredințăm această înaltă sarcină ca îndemmurile noastre să le împărtășești, după buna chibzuială, tuturor, și în primul rând Păstorilor sufletești ai lumii catolice, cari fără îndoială se vor îngriji să se și propovăduiască turmelor cuvântătoare, lor încredințate, și cu bună grije să se și ducă la bun sfârșit.

Cu acest prilej, atât ție Iubite Fiule al Nostru, cât și acelor cari vor răspunde cu dragă inimă acestei scrisori de îndemn, dar mai ales mulțimilor de copii atât de scumpi Nouă, o chezășie a harurilor cerești și ca o mărturie a bunăvoinței Noastre Părintești, împărtășim în Domnul cu largă inimă Bindecuvântarea Apostolică.

Dată în Roma lângă Sfântul Petru, în 15 Aprilie anul 1943, în al V-lea al Pontificatului Nostru.

PAPA PIUS al XII-lea.

Cuvântul de sufletească mobilizare pentru cucerirea păcii prin rugăciune să miște toate sufletele însetate de pace.

Să cerem cu credință tare și cu toată stăruința pacea Domnului pe care lumea nu ne-o poate da. Să înfrățim cu toții rugăciunile noastre cu rugăciunile ce se înalță la acest cuvânt de chemare a Urmașului lui Petru în toată lumea,

către Dumnezeu milelor, Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre. Din sufletele tuturor să se desprindă rugăciunea fierbinte: *pacea Ta dă-ne-o Doamne*. Pacea adevărului Tău, pacea dreptății Tale, pacea iubirii Tale.

Mântuiește Doamne poporul Tău și binecuvântă moștenirea Ta cu pace.

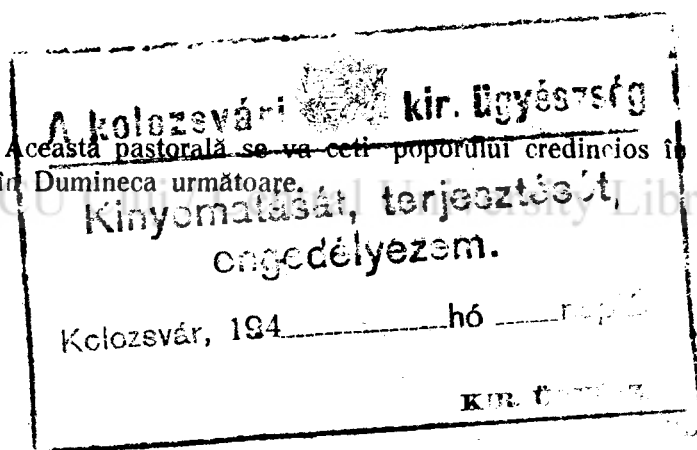
Inoim prin aceasta toate dispozițiile noastre din trecut pentru plinirea gândului Sfântului Părinte, luând parte cu dragă inimă la mobilizarea sufletelor pentru cucerirea păcii adevărate și drepte și reșezarea ei în lume pe temelia nebiruită a dragostei lui Hristos.

Dat la Reședința noastră episcopală în luna Maiu 1943.

Cu părintească dragoste și arhierască binecuvântare

Episcop IULIU

No. 2910—1943.

Această pastorală se va citi poporului credincios în proxima Duminecă, iar în filii în Dumineca următoare.

Könyomlását, terjesztését engedélyezem.

Kolozsvár, 194... hó... nap

KIR. ÜGYÉRSÉG

S FÂNTUL MIR

În Sfânta și Marea Joi, conform tradiției noastre s'a consacrat Sfântul Mir.

Mult Onorați Frați, purtători ai Oficiilor protopopești după ce îl vor ridica dela Reședința Noastră, îl vor împărți parohiilor din tract.

Mirul vechiu este a se arde în candle.

Kolozsvár-Cluj, 7 Maiu 1943.

No. 2714—1943.

Episcop IULIU